

2021/2170(INI)

4.3.2022.

ATZINUMS

Sniegusi Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja

Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejai

par sieviešu nabadzību Eiropā
(2021/2170(INI))

Atzinumu sagatavoja (*): *Dragoș Pișlaru*

(*): Iesaistītā komiteja — Reglamenta 57. pants

PA_NonLeg

IEROSINĀJUMI

Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

- A. tā kā nabadzības izskaušana ir viena no ES prioritātēm, kas noteikta Līguma par Eiropas Savienību 3. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 34. pantā, un ir viens no galvenajiem mērķiem Eiropas sociālo tiesību pīlāra (*EPSR*) rīcības plānā, kas atspoguļo ES apņemšanos savā politikā apkarot nabadzību;
- B. tā kā līdztiesība un nediskriminēšana ir Eiropas Savienības pamatvērtības, kā noteikts Līgumā par Eiropas Savienību un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā; tā kā vīriešu un sieviešu līdztiesība ir ES prioritāte un tiek risināta ES un valstu līmenī visās politikas jomās; tā kā 2019. gadā ES gandrīz 91,3 miljoniem cilvēku draudēja nabadzība vai sociālā atstumtība; tā kā ES nenasiedza savu 2020. gada mērķrādītāju — šā skaita samazinājumu vismaz par 20 miljoniem; tā kā viens no jaunajiem ES pamatmērķiem ir līdz 2030. gadam samazināt šo skaitu par vismaz 15 miljoniem;
- C. tā kā saskaņā ar *Eurostat* datiem 2020. gadā nabadzības un sociālās atstumtības risks ES bija lielāks sievietēm nekā vīriešiem, skatot 51,4 miljonus sieviešu (22,9 %) salīdzinājumā ar 45 miljoniem vīriešu (20,9 %)¹; tā kā to galvenokārt izraisīja dzīves laikā piedzīvotā dzimumu nevienlīdzība un diskriminācija, tai skaitā darba tirgū; tā kā nabadzības līmenis strādājošo sieviešu vidū varētu samazināties, ja sievietes saņemtu tādu pašu atalgojumu kā vīrieši;
- D. tā kā sievietes no neaizsargātākajām grupām, piemēram, jaunietales, sievietes ar invaliditāti, migrantu izcelsmes sievietes, romu tautības sievietes, reliģisko vai etnisko minoritāšu sievietes, kā arī *LGBTQI+* sievietes, sastopas ar papildu un savstarpēji saistītu diskrimināciju, piekļūstot izglītībai, veselības aprūpei, nodarbinātībai un sociālajiem pakalpojumiem, un tāpēc ir pakļautas lielākam nabadzības riskam;
- E. tā kā integrēta pieeja dzimumu līdztiesības nodrošināšanai ir svarīgs instruments dzimumu līdztiesības integrēšanai ES politikas jomās, kas saistītas ar darba tirgu un sociālo politiku, lai veicinātu vienlīdzīgas iespējas un apkarotu visu veidu diskrimināciju pret sievietēm;
- F. tā kā ES un dalībvalstīs joprojām trūkst dzimumsensitīvu datu par nabadzību, un tas kavē analīzi un politikas veidošanas procesus visos līmeņos;
- G. tā kā attiecībā uz datiem par nabadzību mājāsaimniecības statistiskā vienība definē nabadzību mājāsaimniecībās un neņem vērā dzimumu nevienlīdzību resursu iekšējā sadalījumā, apgrūtinot iespēju iegūt uzticamus datus, kas sadalīti pa dzimumiem;
- H. tā kā Covid-19 krīze ir saasinājusi pastāvošo nevienlīdzību un smagi ietekmējusi darbaspēka ienākumus un labklājību, pasliktinājusi to cilvēku stāvokli, kuri dzīvo nabadzībā, un kavē uzlabojumus, kas palīdzētu nabadzības vai sociālās atstumtības

---

¹ *Eurostat*, "Living conditions in Europe", https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Living_conditions_in_Europe_-_poverty_and_social_exclusion&oldid=544210

riskam pakļautām personām; tā kā atbalsta pasākumi, piemēram, saīsināts darba laiks vai līdzīgas shēmas, īstermiņā zināmā mērā ir mazinājuši krīzes negatīvās sekas; tā kā pandēmija radīs nesamērīgu slogu zema atalgojuma saņēmējiem, palielinot nabadzību un nevienlīdzību visā Eiropā; tā kā vēl nav zināms, kādas pilnībā būs pandēmijas sekas ekonomikas, nodarbinātības un sociālajā jomā; tā kā integrētā pieeja dzimumu līdztiesībai ir pilnībā jāīsteno visos aspektos, reaģējot uz Covid-19 krīzi, lai nodrošinātu dzimumu līdztiesību un atbalstītu visneaizsargātāko sieviešu atlabšanu;

- I. tā kā Covid-19 pandēmija un ar to saistītā ekonomikas krīze Savienībā ir skārusi sievietes citādi nekā vīriešus un tā kā tās sekas apdraud dažās pēdējās desmitgadēs panākto progresu nabadzības un dzimumu nevienlīdzības mazināšanā dalībvalstīs; tā kā saskaņā ar Eiropas Dzimumu līdztiesības institūta (*EIGE*) datiem Covid-19 pandēmija ir nesamērīgi skārusi jaunas sievietes, un jaunu sieviešu nodarbinātība ir samazinājusies par vairāk nekā 10 % salīdzinājumā ar 2,4 % kopumā; tā kā pandēmija ir nesamērīgi ietekmējusi sievietes sociālekonomiskajā jomā, padziļinājusi pastāvošo diskrimināciju un radījusi vēl lielāku nevienlīdzību starp sievietēm un vīriešiem darba tirgū; tā kā Covid-19 pandēmijas dēļ darbu ir zaudējušas vairāk sieviešu nekā vīriešu²; tā kā saskaņā ar *Eurofound* datiem Covid-19 pandēmijas laikā zema atalgojuma saņēmējas ir visvairāk cietušas no nodarbinātības samazināšanās un biežāk tikušas atvaļinātas³; tā kā jaunas sievietes vecumā no 18 līdz 34 gadiem pandēmijas dēļ visbiežāk ir zaudējušas darbu (11 % salīdzinājumā ar 9 % jaunu vīriešu)⁴; tā kā vairāk sieviešu nekā vīriešu ir saīsinājušas savu darba laiku, lai nodrošinātu nepārtrauktu bērnu aprūpi un apgādātu grūtibās nonākušos ģimenes locekļus; tā kā Covid-19 krīzes dēļ ir palielinājies neapmaksāto mājāsaimniecības pienākumu un bērnu aprūpes apjoms, kas galvenokārt gulstas uz sieviešu pleciem, tādējādi radot dubultu slogu strādājošām mātēm; tā kā sievietes ir vairāk pakļautas riskam inficēties ar Covid-19, jo viņas ir vairāk pārstāvētas svarīgākajās priekšējās līnijās un riskam vairāk pakļautajās profesijās;
- J. tā kā nevienlīdzība turpinās palielināties; tā kā krīzes ietekme vidējā termiņā būs atkarīga no atveseļošanas iekļautības pakāpes; tā kā sociālās aizsardzības rīcībpolitika ir būtisks elements valstu attīstības stratēģijās, ar ko mazināt nabadzību un neaizsargātību visā dzīves laikā un atbalstīt iekļaujošu un ilgtspējīgu izaugsmi; tā kā atveseļošanā jāiekļauj mērķtiecīgas stratēģijas, lai atbalstītu visneaizsargātākās un atstumtākās sievietes mūsu sabiedrībā, lai nevienu neatstātu novārtā;
- K. tā kā sievietes ir pārmērīgi pārstāvētas nestandarta nodarbinātībā, tai skaitā nepilna laika nodarbinātībā, un bieži vien strādā nestabilās, nepietiekami apmaksātās vai nenovērtētās nozarēs, ir priekšplāna darbinieces pandēmijas vissmagāk skartajās nozarēs; tā kā pēdējo desmit gadu laikā vislielākais sieviešu nodarbinātības pieaugums ir vērojams darbavietās, kurās dominē sievietes, un darbavietās, kurās jau strādā galvenokārt sievietes, tai skaitā veselības aprūpes nozarē; tā kā 76 % no veselības un aprūpes nozarē strādājošajiem ir sievietes⁵; tā kā *Eurofound* pētījums liecina, ka, neraugoties uz dzimumu nodarbinātības atšķirību samazināšanos, darbavietas nekļūst dzimumu ziņā

² https://www.ilo.org/global/about-the-ilo/newsroom/news/WCMS_813449/lang--en/index.htm
<https://news.un.org/en/story/2021/07/1096102>

³ *Eurofound*, "COVID-19: implications for employment and working life" (Covid-19: ietekme uz nodarbinātību un darba dzīvi), Eiropas Savienības Publikāciju birojs, Luksemburga, 2021. gads.

⁴ https://www.eurofound.europa.eu/sites/default/files/ef_publication/field_ef_document/ef20068en.pdf

⁵ <https://eige.europa.eu/covid-19-and-gender-equality/essential-workers>

daudzveidīgākas un ka ES nodarbinātības īpatsvars dzimumu ziņā daudzveidīgās darbavietās (kur neviena dzimuma īpatsvars nav lielāks par 60 %) no 1998. līdz 2019. gadam samazinājās no 27 % līdz 18 %⁶; tā kā vairāk sieviešu nekā vīriešu strādā profesijās, kur iespējams attālināts darbs; tā kā ģimenes ir mūsu sabiedrības stūrakmens, kas prasa līdzsvaru starp profesionālo un privāto dzīvi;

- L. tā kā to neformālo aprūpētāju vidū, kuri pametuši darbu un sniedz aprūpi gados vecākiem radniekiem vai radniekiem ar invaliditāti, ir vairāk sieviešu; tā kā daudzās dalībvalstīs viņas nesaņem pienācīgu atbalstu no iestādēm un sociālā nodrošinājuma sistēmām un tāpēc ir pakļautas lielākam nabadzības un sociālās atstumtības riskam;
- M. tā kā darba samaksas diskriminācija ES, nevienlīdzīgais slogs, ko rada neapmaksātie aprūpes un mājāsaimniecības pienākumi, diskriminācija attiecībā uz piekļuvi darba tirgum, zems atalgojums un mazas karjeras iespējas ir šķēršļi vienlīdzīgas sieviešu un vīriešu ekonomiskās neatkarības panākšanai un var radīt lielāku nabadzības un sociālās atstumtības risku, kam pakļautas sievietes, kā arī lielāku atšķirību vīriešu un sieviešu darba samaksas un pensiju ziņā; tā kā nabadzība palielina vardarbības pret sievietēm risku; tā kā sievietes, kas saskaras ar nabadzības risku, ir neaizsargātākas un vardarbība palielina viņu sociālās atstumtības risku; tā kā nediskriminējošs atalgojums sievietēm ir būtisks nosacījums; tā kā sieviešu ekonomisko iespēju palielināšana ir galvenais priekšnosacījums, lai panāktu dzimumu līdztiesību un apkarotu sieviešu nabadzību;
- N. tā kā kopējais sieviešu nodarbinātības līmenis ir gandrīz par 12 % zemāks nekā vīriešu nodarbinātības līmenis un viena trešdaļa strādājošo sieviešu strādā nepilnu darba laiku salīdzinājumā ar 8 % strādājošo vīriešu; tā kā piektā daļa sieviešu, kas dzīvo nabadzībā, darba tirgū neiesaistās aprūpes un mājāsaimniecības pienākumu dēļ⁷; tā kā sieviešu līdzdalība darba tirgū pēdējo desmitgažu laikā ir palielinājusies, taču joprojām pastāv vairākas dzimumu atšķirības; tā kā uz pilnu slodzi strādā mazāk sieviešu nekā vīriešu (48 % sieviešu salīdzinājumā ar 64 % vīriešu) un tā kā atstumtās sievietes ir vēl vairāk izslēgtas no pilna laika nodarbinātības⁸; tā kā tikai 20,7 % sieviešu ar invaliditāti un 28,6 % vīriešu ar invaliditāti ir nodarbināti pilnu laiku;
- O. tā kā 2019. gadā sieviešu bruto izpeļņa stundā ES bija vidēji par 14,1 % zemāka nekā vīriešiem⁹; tā kā vairums minimālās algas saņēmēju Eiropā ir sievietes¹⁰; tā kā galvenie faktori, kas veicina sieviešu un vīriešu darba samaksas atšķirības, ir sieviešu un vīriešu segregācija pa nozarēm, sieviešu pārsvars nepilnu darba laika nodarbinātībā, un tas, ka sievietes retāk nekā viņu kolēģi vīrieši ieņem vadošus amatus; tā kā vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirības ES svārstījās no 20 % līdz 5 %¹¹;

⁶ Eurofound un Eiropas Komisijas Kopīgais pētniecības centrs, "2021. gada pārskats par Eiropas darbavietām: dzimumu nevienlīdzība un nodarbinātības struktūra", Eiropas Savienības Publikāciju birojs, Luksemburga, 2021. gads.

⁷ EIGE ziņojums "Poverty, gender and intersecting inequalities in the EU: Review of the implementation of Area A: Women and Poverty of the Beijing Platform for Action", 2016. gads.

⁸ <https://eige.europa.eu/gender-equality-index/2021/domain/work/disability>

⁹ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Gender_pay_gap_statistics

¹⁰ Eurofound, "Understanding the gender pay gap: What difference do sector and occupation make?", Eiropas Savienības Publikāciju birojs, Luksemburga, 2021. gads; Eurofound, "Minimālās algas 2021. gadā: gada pārskats", Minimum wages in the EU series, Eiropas Savienības Publikāciju birojs, Luksemburga, 2021. gads.

¹¹ Eurofound, "Understanding the gender pay gap: What difference do sector and occupation make?"

- P. tā kā Eiropas Savienībā 65 gadus vecas un vecākas sievietes saņēma pensiju, kas bija vidēji par 29 % mazāka nekā tāda paša vecuma vīriešiem¹²; tā kā saskaņā ar *Eurofound* pētījumu visā ES kopumā no 2010. līdz 2019. gadam vecumā virs 65 gadiem nabadzības riskam pakļauto pensionāru sieviešu īpatsvars bija par aptuveni 3 līdz 4 procentpunktiem lielāks nekā pensionāru vīriešu īpatsvars; tā kā no nabadzības 75 gadus vecu un vecāku cilvēku kategorijā visu laiku pārsvarā cieš sievietes, kas galvenokārt ir skaidrojams ar ietekmi, ko rada sieviešu neapmaksātie aprūpes pienākumi un atalgojuma un darba laika atšķirības visa mūža garumā, kā rezultātā pensijas ir mazākas, dažās dalībvalstīs atšķiras arī vīriešu un sieviešu pensionēšanās vecums un vecāka gadagājuma sievietes dzīvo vienas; tā kā ir nepieciešami efektīvi pasākumi, lai novērstu vīriešu un sieviešu nodarbinātības, aprūpes, darba samaksas un pensiju atšķirības; tā kā nav nevienas valsts, kurā dzimumu līdztiesība būtu pilnībā panākta;
- Q. tā kā ekonomiskā nevienlīdzība var īpaši skart sievietes, jo vīriešu un sieviešu ienākumi ir atšķirīgi, ņemot vērā augsti atalgoto sieviešu zemo īpatsvaru un to, ka sieviešu ienākumus galvenokārt veido alga un mazākā mērā kapitāla ienākumi; tā kā sieviešu stāvokli var negatīvi ietekmēt arī menstruālās higiēnas preču nabadzība; tā kā sieviešu higiēnas preces un aprūpes produkti un pakalpojumi bērniem, vecāka gadagājuma cilvēkiem un personām ar invaliditāti visās dalībvalstīs joprojām netiek uzskatīti par pamatprecēm;
- R. tā kā *Eurofound* ir uzsvēris, cik svarīga ir politika, kas veicina dzimumu līdzsvaru attiecībā uz apmaksātu un neapmaksātu aprūpes darbu, tai skaitā bērna kopšanas atvaļinājuma politika, kas palielina vīriešu līdzdalību neapmaksātā aprūpes darbā, kā arī darba samaksas un darba apstākļu uzlabošana nozarēs, kurās dominē sievietes, piemēram, aprūpes pakalpojumu sniegšanā;
- S. tā kā dzimumu līdztiesība darba tirgū ir svarīgs instruments sieviešu nabadzības izskaušanai, kas nāk par labu ne tikai sievietēm, bet arī ekonomikai kopumā, pozitīvi ietekmējot IKP, nodarbinātības līmeni un ražīgumu; tā kā, uzlabojot dzimumu līdztiesību, ES IKP uz vienu iedzīvotāju līdz 2050. gadam palielinātos par 6,1–9,6 % un tiktu radīti papildu 10,5 miljoni darbvietu, kas nāktu par labu gan sievietēm, gan vīriešiem¹³;
- T. tā kā pieredze bezpajumtniecības jomā ir atšķirīga atkarībā no dzimuma; tā kā sievietes saskaras ar bezpajumtniecību un nedrošiem dzīves apstākļiem diskriminācijas, nabadzības un ar dzimumu saistītas vardarbības dēļ;
- U. tā kā vecāku nabadzība bieži noved pie bērnu nabadzības; tā kā ieguldījumi sieviešu atbalsta politikā uzlabo arī viņu ģimeņu, īpaši viņu bērnu, dzīves apstākļus; tā kā ES un dalībvalstīm ir jāievēro, jāaizsargā un jāīsteno bērnu tiesības saskaņā ar Līgumu par Eiropas Savienību; tā kā nabadzības apstākļos ir apdraudētas bērnu tiesības; tā kā bērnu nabadzības izskaušana ir iekļauta *EPSR* 11. principā;
- V. tā kā ievērojama daļa Eiropā — gan pilsētās, gan lauku apvidos — dzīvojošo romu izcelsmes cilvēku dzīvo ārkārtīgi nestabilos un ļoti sliktos sociālekonomiskajos

¹² <https://ec.europa.eu/eurostat/en/web/products-eurostat-news/-/ddn-20210203-1>

¹³ <https://eige.europa.eu/gender-mainstreaming/policy-areas/economic-and-financial-affairs/economic-benefits-gender-equality>

apstākļos; tā kā dziļi iesakņojies, pastāvīgs un strukturāls antičigānisms, kas bieži vērojams iestāžu un valdības attieksmē, turpina pastāvēt visos Eiropas sabiedrības līmeņos, radot būtiskus šķēršļus visās dzīves jomās, tai skaitā mājokļa, izglītības, veselības aprūpes un nodarbinātības jomā, un novedot pie nabadzības; tā kā nabadzība tiek pārmantota, liekot attiecīgajām kopienām saskarties ar grūtībām no paaudzes paaudzē;

- W. tā kā romi saskaras ar diskrimināciju, lai piekļūtu tādām nodarbinātības iniciatīvām kā Garantija jauniešiem; tā kā valsts nodarbinātības dienesti bieži vien nespēj uzrunāt romus vai piemēro netiešas diskriminācijas praksi;
- X. tā kā pāreja uz digitālo un zaļo pārkārtošanos prasa rīcību, lai nodrošinātu, ka neviens netiek atstāts novārtā; tā kā sievietes ir nepietiekami pārstāvētas visos līmeņos digitālajā un zinātnes, tehnoloģiju, inženierzinātņu un matemātikas (*STEM*) nozarēs Eiropā un inovatīvajās tehnoloģijās, piemēram, mākslīgā intelekta jomā, strādā mazāk sieviešu nekā vīriešu; tā kā sieviešu īpatsvars ir tikai 34 % no *STEM* augstskolu absolventiem un tikai 17 % no IKT speciālistiem, turklāt informācijas un komunikācijas nozarēs Eiropā sieviešu atalgojums ir par 19 % mazāks nekā vīriešiem; tā kā vairākas dzimumu atšķirības, piemēram, tā dēvētā "sapņu plaisa" vai "tiesību plaisa", un nepietiekama sieviešu pārstāvība vadošos amatos var ietekmēt meiteņu karjeru un izglītības izvēli jau agrīnā vecumā un tādējādi veicināt nevienlīdzības palielināšanos starp vīriešiem un sievietēm noteiktās darba tirgus nozarēs, jo īpaši *STEM* karjeras jomās;
- Y. tā kā sievietēm, jo īpaši lauku apvidos, bieži vien ir ierobežota piekļuve izglītībai, apmācībai un digitālo prasmju uzlabošanas programmām, kas ir būtiskas abiem pārkārtošanās veidiem un nodrošina iespēju veiksmīgi turpināt profesionālo dzīvi; tā kā izglītība, profesionālā apmācība un mūžizglītība ir ārkārtīgi svarīgas visiem iedzīvotājiem,
1. aicina izstrādāt visaptverošu Eiropas stratēģiju cīņai pret nabadzību, kurā būtu integrēta dzimumu līdztiesības perspektīva un izvirzīti vērienīgi mērķi nabadzības un bezpajumtniecības samazināšanai un galējas nabadzības izskaušanai Eiropā līdz 2030. gadam, pamatojoties uz *EPSR* rīcības plānā noteiktajiem pamatmērķiem, jo īpaši attiecībā uz bērniem, veicot saskaņotus mērījumus un koncentrējoties uz nabadzības risku cikla pārtraukšanu starp paaudzēm; aicina dalībvalstis pilnībā īstenot *EPSR*, īpašu uzmanību pievēršot pamatmērķiem, proti, līdz 2030. gadam samazināt nabadzības un sociālās atstumtības riskam pakļauto iedzīvotāju skaitu vismaz par 15 miljoniem, panākt, lai vismaz 78 % iedzīvotāju vecumā no 20 līdz 64 gadiem būtu nodarbināti un lai vismaz 60 % pieaugušo katru gadu piedalītos apmācībā; uzsver, ka sieviešu nabadzība ir cieši saistīta ar bērnu nabadzību, ka māsājniecībām, kurās ir tikai viens no vecākiem, ir lielāks nabadzības un sociālās atstumtības risks un ka šīs māsājniecības biežāk vada sievietes; uzsver, ka ilgtspējīgas un ilglaičīgas ietekmes nodrošināšanai stratēģijā būtu jāņem vērā nabadzības pamatcēloņi un tās ietekme uz bērnu tiesībām; aicina šādā stratēģijā integrēt starpnozaru analīzi un pieeju un noteikt mērķtiecīgus pasākumus, lai atbalstītu visvairāk atstumtos iedzīvotājus; uzsver, ka sievietes ar zemiem ienākumiem, gados vecākas sievietes, sievietes ar invaliditāti, romu sievietes, reliģisko vai etnisko minoritāšu sievietes, migrantas, jaunas sievietes, *LBTIQ+* sievietes un vientuļās mātes saskaras ar lielāku nevienlīdzību nekā sievietes kopumā; uzsver, ka stratēģijas mērķiem un pasākumiem būtu jānodrošina ieguvumi visām

sievietēm, tai skaitā sievietēm no minoritāšu un neaizsargātām grupām; uzsver, ka stratēģijai būtu jāatbilst ES saistībām attiecībā uz 1., 5. un 10. ilgtspējīgas attīstības mērķi un programmu 2030. gadam;

2. norāda, ka sieviešu nabadzības novēršanai un apkarošanai visās dalībvalstīs ir nepieciešamas atbilstīgas valsts minimālā ienākuma shēmas, kas ir ES daudzdimensionālas, integrētas nabadzības apkarošanas stratēģijas neatņemama sastāvdaļa; ņem vērā Komisijas apņemšanos 2022. gadā ierosināt Padomes ieteikumu par minimālajiem ienākumiem; aicina Komisiju gaidāmajā ieteikumā iekļaut pamatnostādnes, lai nodrošinātu, ka minimālo ienākumu shēmās, kur tādas pastāv, nav diskriminācijas, un tādējādi pārtrauktu neaizsargāto ģimeņu nabadzības ciklu; uzsver, ka dalībvalstu minimālo ienākumu shēmām ir jābūt spēcīgai dzimumu dimensijai, lai apkarotu nabadzības feminizāciju un garantētu minimālos ienākumus personām, kuras visvairāk apdraud atstumtība; uzsver minimālo pensiju un apgādnieka zaudējuma pensiju nozīmi, lai risinātu gados vecāku sieviešu sociālās atstumtības un nabadzības problēmu; uzsver, cik svarīgi ir pievērsties vajadzībai nodrošināt pienācīgas minimālās pensijas 2022. gadā plānotajā Padomes ieteikumā par minimālajiem ienākumiem; aicina dalībvalstis sīkāk iedalīt datus par vecuma pensijām pēc dzimuma un dažādām vecuma grupām;
3. atgādina, ka priekšlikuma par adekvātu minimālo algu mērķis ir samazināt nodarbinātu personu, jo īpaši sieviešu, nabadzību; aicina bez kavēšanās pieņemt ierosināto direktīvu, kas ļaus nodrošināt pienācīgu dzīves līmeni darba ņēmējiem un viņu ģimenēm; uzsver, ka, ņemot vērā lielāku sieviešu īpatsvaru zemu atalgotos darbos un nozarēs, minimālās algas atbilstības uzlabošana var ne tikai mazināt nodarbinātu personu nabadzību, bet arī veicināt dzimumu līdztiesību un mazināt vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirības; aicina dalībvalstis noteikt par prioritāti un sistemātiskāk analizēt nodarbinātu personu nabadzības līmeni attiecībā uz dzimumu un īpašām grupām, kā arī aicina dalībvalstis veicināt nodarbinātības drošību, mazināt nevienlīdzību atalgojuma jomā un risināt problēmas saistībā ar piespiedu nepilna darba laika darbu, novērst diskrimināciju atalgojuma jomā, tai skaitā novērst vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirības, lai nodrošinātu, ka pienācīgs darbs ir ilgtspējīgs veids, kā izkļūt no nabadzības;
4. uzsver, ka dalībvalstīm ir jāīsteno labi izstrādāta darba tirgus politika, kuras mērķis ir izskaust dzimumu atšķirības, kas sievietes pakļauj lielākam nabadzības riskam, jo īpaši dzimumu nodarbinātības, vīriešu un sieviešu darba samaksas un pensiju atšķirības; aicina dalībvalstis, arī izmantojot Eiropas pusgadu, veidot iekļaujošus darba tirgus, kas neaizsargātām grupām nodrošina kvalitatīvas darbvietas un nodarbinātību, kā arī pienācīgu atalgojumu un sociālo aizsardzību; uzsver, ka, lai gan ir gūti panākumi, darba tirgū joprojām pastāv dzimumu nevienlīdzība, kas ir jānovērš; aicina Komisiju ar konkrētiem pasākumiem īstenot un cieši uzraudzīt dzimumu līdztiesības stratēģijā izvirzītos galvenos mērķus; uzsver sociālo partneru lomu centienos samazināt dzimumu nodarbinātības, vīriešu un sieviešu darba samaksas un pensiju atšķirības; atzinīgi vērtē priekšlikumu direktīvai par darba samaksas pārredzamību, kuras mērķis ir nostiprināt principu, ka vīrieši un sievietes par vienādu vai vienādi vērtīgu darbu saņem vienādu darba samaksu, izmantojot darba samaksas pārredzamības un izpildes mehānismus, tādējādi samazinot darba samaksas atšķirības starp dzimumiem un kopumā uzlabojot sieviešu finansiālo stabilitāti un ekonomisko neatkarību, kā arī dodot iespēju nabadzības un vardarbības skartajām sievietēm izbēgt no nabadzības un vardarbības ģimenē; aicina

Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, lai ikviens šāds priekšlikums attiektos uz iespējami lielāku darba ņēmēju skaitu bez diskriminācijas; uzsver, ka sieviešu lielāka līdzdalība darba tirgū būtu jākoncentrē uz ilgtspējīgu un kvalitatīvu nodarbinātību, tai skaitā uz nākotni vērstās nozarēs, lai novērstu vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirības; uzsver, ka darba tirgus segregācija pēc dzimuma var nepietiekami novērtēt feminizētās nozares un var radīt nestabilus darba apstākļus sievietēm šajās nozarēs;

5. aicina Komisiju un dalībvalstis uzlabot sieviešu iespējas darba tirgū, mazināt sieviešu slogu un pienākumus un aktīvi atbalstīt neformālos aprūpētājus, no kuriem lielākā daļa ir sievietes, nodrošinot šiem aprūpētājiem pienācīgus ienākumus, palielinot vīriešu iesaistīšanos aprūpes pienākumu veikšanā, nodrošinot pieejamu un kvalitatīvu oficiālo valsts un privāto bērnu aprūpi, jo īpaši bērniem līdz triju gadu vecumam, kā arī kvalitatīvu aprūpi un pakalpojumus personām, kurām nepieciešama aprūpe un atbalsts, tai skaitā vecāka gadagājuma cilvēkiem un personām ar invaliditāti, un sniegt psiholoģisko un sociālo atbalstu vai atbalsta pakalpojumus neformālajiem aprūpētājiem; aicina dalībvalstis pienācīgi finansēt labākus un pieejamākus kvalitatīvus publiskos un privātos pakalpojumus, kā arī atbalstīt bezpeļņas sociālos pakalpojumus un citu sociālo infrastruktūru un nodrošināt piekļuvi būtiskiem pakalpojumiem sievietēm un, ja nepieciešams, viņu apgādībā esošiem bērniem un citiem tuvākajiem ģimenes locekļiem, kuriem nepieciešama aprūpe vai atbalsts, jo īpaši neaizsargātām grupām, jo tas ļautu lielākam skaitam sieviešu piedalīties darba tirgū un nodrošināt darba un privātās dzīves līdzsvaru, kā arī palīdzētu samazināt risku, ka sievietes un viņu apgādājamie nonāks nabadzībā; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka tiek īstenoti ES tiesību akti dzimumu līdztiesības jomā, kas tieši ietekmē sieviešu līdzdalību darba tirgū, un cieši uzraudzīt to īstenošanas gaitu;
6. atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos 2022. gadā iesniegt pārskatītus Barselonas mērķus attiecībā uz agrīno pirmsskolas izglītību un aprūpi; mudina dalībvalstis paātrināt Barselonas mērķu sasniegšanas procesu visā ES, lai veicinātu sieviešu līdzdalību darba tirgū, par prioritāti izvirzīt vērienīgu mērķa pārskatīšanu attiecībā uz bērnu aprūpes iestādēs esošiem bērniem līdz triju gadu vecumam un novērst jebkādu diskrimināciju attiecībā uz kvalitatīvas bērnu aprūpes pieejamību, vienlaikus pilnībā izmantojot Eiropas Garantijas bērniem un attiecīgo ES fondu iespējas, ieguldot līdzekļus visiem pieejamā un kvalitatīvā agrīnā bērnu aprūpē; atzīst, ka ir jācenšas novērst pastāvošo nevienlīdzību attiecībā uz piekļuvi kvalitatīviem agrīnās pirmsskolas izglītības un aprūpes pakalpojumiem; aicina dalībvalstis novērst pēcskolas un brīvdienu bērnu aprūpes trūkumu; aicina Komisiju un Padomi izstrādāt līdzīgus mērķus ilgtermiņa aprūpei kā daļu no gaidāmās Eiropas aprūpes stratēģijas, tai skaitā iniciatīvu par ilgtermiņa aprūpi 2022. gadā, izmantojot visaptverošu pieeju attiecībā uz visām aprūpes vajadzībām un pakalpojumiem un nosakot minimālos standartus un kvalitātes pamatnostādnes aprūpei visa mūža garumā, lai nodrošinātu ilgtspējīgu ilgtermiņa aprūpi, kas garantē labāku piekļuvi kvalitatīviem pakalpojumiem personām, kurām tie ir nepieciešami, kā arī lai nodrošinātu sieviešu pastāvīgu līdzdalību darba tirgū un risinātu nevienlīdzīgu aprūpes pienākumu problēmu; turklāt uzsver, ka ir jāpieņem pasākumi, lai mudinātu vīriešus iesaistīties aprūpes profesijās; aicina Eiropadomi beigt bloķēt direktīvu par sieviešu pārstāvību uzņēmumu vadībā; uzsver, ka sieviešu pārstāvība vadošos amatos var ietekmēt meiteņu un jaunu sieviešu izvēli skolā un karjeras izvēli, kā arī veicināt nevienlīdzības novēršanu noteiktās darba tirgus nozarēs, kurās sievietes ir mazāk pārstāvētas, un uzlabot darba apstākļus feminizētajās nozarēs;

7. norāda, ka pasākumi, kas stimulē sieviešu nodarbinātību, vienlīdzīgi iesaistot vīriešus aprūpes pienākumos, piemēram, efektīvas paternitātes atvaļinājuma shēmas, un pievēršanās nodokļu noteikumiem, ar kuriem soda personas, kas galvenokārt ir sievietes, var tieši vai netieši veicināt dzimumu nodarbinātības un atalgojuma atšķirību samazināšanos; aicina dalībvalstis veicināt vienlīdzīgu aprūpes pienākumu sadali starp sievietēm un vīriešiem, nodrošinot vecākiem nenododamu apmaksātu atvaļinājumu, kas ļautu sievietēm arvien vairāk iesaistīties pilnas slodzes darbā; aicina dalībvalstis nodrošināt ātru un vērienīgu Direktīvas par darba un privātās dzīves līdzsvaru īstenošanu;
8. uzsver, ka ir jānodrošina vispārēja piekļuve valsts, solidārām un adekvātām vecuma un izdienas pensijām, kas būtu pieejamas visiem, jo īpaši sievietēm, jo vidējā sieviešu un vīriešu pensiju atšķirība ES joprojām ir ievērojama un 2019. gadā sasniedza 29 %; uzsver valsts un fondēto pensiju sistēmu nozīmi, kuras nodrošina pienācīga lieluma pensijas, kas ir virs nabadzības sliekšņa un ļauj pensionāriem saglabāt ierasto dzīves līmeni; aicina dalībvalstis apsvērt iespēju iekļaut pensiju shēmās bērnu audzināšanas un citus neformālos aprūpes pienākumus, ja sievietes nevar strādāt algotu darbu un veikt atbilstošas iemaksas, tai skaitā aprūpes kredītu veidā, lai novērstu to, ka sievietēm visbiežāk ir jāizmanto karjeras pārtraukumi, lai pildītu šādus pienākumus iesakņojušos dzimumu lomu dēļ; norāda, ka ietekme, ko radījusi sieviešu mūža garumā ierobežotā ekonomiskā neatkarība un dzimumu nevienlīdzība darba tirgū, visvairāk vērojama vecāka gadagājuma grupās, jo īpaši, ja sievietes ir atraitnes vai dzīvo vienas; norāda, ka dzimumu nabadzības līmeņa atšķirības, kas kaitē sievietēm, ir vislielākās vecuma grupā virs 75 gadiem, un tas rada īpašas bažas, ņemot vērā to, ka sievietes ES veido lielāko daļu novecojošās sabiedrības;
9. aicina dalībvalstis nodrošināt vienlīdzīgas ekonomiskās iespējas sievietēm Covid-19 krīzes laikā un pēc tās; uzsver, ka atveseļošanas centienos būtu jāizmanto dzimumu līdztiesības pieeja, jāiegulda līdzekļi aprūpes nozarē, jāveicina kvalitatīvas darbvietas un ilgtspējīga izaugsme, pienācīgas kvalitātes nodarbinātība, prasmes un apmācība, kā arī mūsu sabiedrības izturētspēja un taisnīgums, un tiem būtu jāparedz spēcīga sociālā dimensija visām sievietēm, izmantojot starpnozaru pieeju, lai atbalstītu sievietes no neaizsargātākām grupām, piemēram, sievietes no mājsaimniecībām, kurās ir tikai viens vai nav neviena pelnītāja, sievietes ar invaliditāti, romu sievietes, sievietes no reliģiskajām vai etniskajām minoritātēm, vientuļās mātes, vecāka gadagājuma sievietes, migrantas, jaunas sievietes, *LBTIQ+* sievietes vai sievietes, kuras aprūpē apgādājamas personas, jo viņām īpaši draud nabadzība un izolācija; aicina dalībvalstis veicināt to prasmju oficiālu atzīšanu, kas iegūtas neformālā ceļā, sniedzot aprūpes pakalpojumus, lai uzlabotu sieviešu nodarbinātības iespējas pēc aprūpes pienākumu beigām; uzsver, ka, lai gan kopumā sievietes visā dzīves laikā biežāk saskaras ar nabadzību, Covid-19 pandēmija ir vēl palielinājusi šo iespējamību, jo pandēmijas apturēšanas pasākumi ir būtiski ietekmējuši ekonomikas nozares (piemēram, gastronomiju, viesmīlību, mazumtirdzniecību, aprūpi, mājsaimniecības pienākumus utt.), kurās galvenokārt ir pārstāvētas sievietes;
10. norāda, ka viena no jomām, kurās sievietes ir nesamērīgi cietušas salīdzinājumā ar vīriešiem, ir vienlīdzīga piekļuve ekonomikai, jo sievietes Eiropā parasti ir vairāk pārstāvētas pandēmijas novēršanas priekšplānā, kā arī pakalpojumu nozarē, kuru īpaši skārusi pašreizējā krīze, un tas ir izraisījis sieviešu bezdarba līmeņa pieaugumu un līdz

ar to arī lielu sieviešu nabadzības iespējamību ES;

11. ar bažām norāda, ka ekonomiskā segregācija un nelabvēlīgie apstākļi, ar kādiem sievietes saskaras, ienākot un paliekot darba tirgū, izpaužas kā zemāks atalgojums, nestabili darba apstākļi, zemākas pensijas un lielāka iespēja, ka dzīves laikā viņas cietīs no nabadzības un sociālās atstumtības;
12. aicina dalībvalstis veicināt elastīgumu attiecībā uz vīriešu un sieviešu darba laiku un darba organizāciju, lai sekmētu ģimenes un darba dzīves saskaņošanu;
13. uzsver, ka ir jāveicina tāda politika, kas stimulē ekonomiku, palīdzot uzņēmumu īpašniekiem veicināt tāda darba tirgus izaugsmi, kurā tiek radītas pienācīgas darbavietas;
14. uzsver visu Eiropas fondu un programmu izšķirošo nozīmi sociālajā jomā, jo īpaši Eiropas Sociālā fonda plus (ESF+) un Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda darbu zaudējušajiem darba ņēmējiem, Taisnīgas pārkārtošanās fonda, Atveseļošanas un noturības mehānisma un Patvēruma, migrācijas un integrācijas fonda nozīmi; uzsver, ka, izmantojot ESF+, dalībvalstīm un Komisijai būtu jācenšas mazināt krīzes sociālekonomiskās sekas, jo īpaši attiecībā uz sievietēm, palielināt sieviešu līdzdalību nodarbinātībā, kā arī darba un privātās dzīves saskaņošanu, apkarot nabadzības feminizāciju un dzimumu diskrimināciju darba tirgū un izglītībā un apmācībā, kā arī atbalstīt visneaizsargātākos iedzīvotājus un apkarot bērnu nabadzību; aicina dalībvalstis pilnībā, efektīvi un pārredzami izmantot šos līdzekļus, visciešāk atbalstot cilvēkus, kam tie nepieciešami, un tādēļ apspriesties ar reģionālajām un vietējām pašvaldībām un iesaistīt tās fondu izmantošanā; turklāt aicina dalībvalstis integrēt dzimumu līdztiesības mērķus visos valsts atveseļošanas un noturības plānos un nodrošināt, ka, izstrādājot un plānojot valsts plānus un īstenojot finansētos projektus, īpaša uzmanība tiek pievērsta visneaizsargātākajām sieviešu grupām; atgādina dalībvalstīm, ka visiem ES finansētajiem projektiem jāatbilst ES tiesību aktiem, tai skaitā Pamattiesību hartai, kā arī ANO Konvencijai par personu ar invaliditāti tiesībām; atkārto Komisijas prognozi, ka, atveseļojoties no Covid-19 uzliesmojuma, cīņa pret galēju nabadzību un jo īpaši bērnu nabadzības apkarošana turpmākajos gados kļūs vēl svarīgāka; tādēļ uzstāj, ka laikposmā no 2021. līdz 2027. gadam Eiropas Garantijā bērniem kopumā jāiegulda vismaz 20 miljardi EUR; aicina dalībvalstis pilnībā izmantot ESF+, jo īpaši līdzekļus, kas pieejami visstrūcīgāko personu atbalstam, lai novērstu galējas nabadzības veidus ar vislielāko sociālās atstumtības ietekmi, piemēram, bezpajumtniecību, bērnu nabadzību un pārtikas trūkumu;
15. uzsver, ka sievietes ne tikai nesamērīgi zaudēja darbu pandēmijas sākumā, bet arī saskārās ar lielākiem šķēršļiem, lai atkal iekļūtu un paliktu darba tirgū laikposmā starp Covid-19 pandēmijas pirmajiem diviem viļņiem, turklāt nodarbinātības izredzes vīriešiem palielinājās par 1,4 %, bet sievietēm tajā pašā periodā — tikai par 0,8 %; uzsver, ka pandēmijas pirmā viļņa laikā jaunieši, jo īpaši jaunas sievietes, zaudēja nesamērīgi vairāk darbavietu; norāda, ka iepriekšējās krīzes ir pierādījušas, ka ienākšana darba tirgū recesijas laikā var negatīvi ietekmēt jauniešu izredzes darba tirgū desmit vai vairāk gadu garumā;
16. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt sieviešu līdzdalību darba tirgū, vienlaikus

nodrošinot nodokļu sistēmas progresivitāti, novēršot ar nodokļiem saistīto dzimumu nevienlīdzību un citu nevienlīdzību, iesniedzot īpašas, mērķtiecīgas un izmērāmas iniciatīvas finansēšanas programmās saskaņā ar Komisijas ieteikumu par efektīvu un aktīvu atbalstu nodarbinātībai, un veicināt sieviešu līdzdalību, izmantojot pieejamu un iekļaujošu formālo, neformālo un ikdienējo izglītību, profesionālo apmācību un mūžizglītību, īpašu uzmanību pievēršot visvairāk atstumtajām grupām, kā arī veicinot piekļuvi finansējumam, sieviešu darījumdarbību un sieviešu pārstāvību uz nākotni vērstās nozarēs, lai nodrošinātu piekļuvi kvalitatīvai nodarbinātībai un pienācīgiem darba un nodarbinātības apstākļiem visās vecuma grupās; aicina dalībvalstis īstenot politiku, kas veicina sieviešu kvalifikācijas celšanu, prasmju pilnveidi un pārkvalificēšanos, jo īpaši saistībā ar zaļo un digitālo pārkārtošanos; aicina ES un dalībvalstis atbalstīt sieviešu piekļuvi kvalitatīvai mūžizglītībai un apmācībai, jo īpaši pēc prombūtnes periodiem sakarā ar aprūpes pienākumu pildīšanu, un veikt stingrus pasākumus, lai novērstu laika un resursu trūkumu, kā arī digitālo plaisu; aicina vairāk veicināt *STEM* priekšmetu, digitālās izglītības, profesionālās apmācības, mūžizglītības, mākslīgā intelekta un finanšu pratības, kā arī citu starpnozaru prasmju apguvi visos izglītības līmeņos, lai nodrošinātu, ka vairāk sieviešu iesaistās uz nākotni vērstās nozarēs un veicina gan savu, gan sabiedrības attīstību kopumā; aicina dalībvalstis izmantot ES fondus un programmas, lai atbalstītu mūžizglītību un apmācību konkrētās jauno digitālo prasmju un spēju jomās, tai skaitā jo īpaši *STEM* priekšmetos; uzsver, ka sieviešu darījumdarbībai ir pievienotā vērtība, un tā ir jāatbalsta un jāveicina;

17. aicina dalībvalstis mērķtiecīgi īstenot Eiropas Garantiju bērniem un Darba samaksas pārredzamības direktīvu, kā arī topošo direktīvu par minimālo atalgojumu un ieteikumu par minimālajiem ienākumiem;
18. uzsver, ka visās dalībvalstīs jāpaātrina valstu centieni nodrošināt romu integrāciju; aicina Komisiju veicināt integrāciju un tādējādi nodrošināt romu meiteņu un sieviešu līdzdalību visos līmeņos, tai skaitā vietējā, reģionālajā un ES līmenī; norāda, ka īstenojot šos centienus, jāņem vērā vīriešu un sieviešu līdztiesība un jākoncentrējas uz dalībvalstu labās prakses paaugstināšanu Savienības līmenī;
19. aicina Komisiju un dalībvalstis papildināt ES finansiālo atbalstu ar studiju programmām un projektiem, kas talantīgām romu meitenēm un sievietēm sniegtu iespēju turpināt izglītību, lai izkļūtu no paaudžu nabadzības jūga, veicinātu viņu sociālo integrāciju un pilnveidotu zināšanas, lai uzlabotu romu stāvokli; aicina dalībvalstis norādīt, cik liels atbalsts tām būtu vajadzīgs, lai īstenotu ieteiktos pasākumus romu iedzīvotāju integrācijai;
20. atgādina, ka šauras bezpajumtniecības definīcijas izslēdz sievietes, kas ir bezpajumtnieces un mājokli zaudējušas personas, jo viņas izmanto neoficiālus un bieži vien nedrošus pasākumus, piemēram, nelikumīgu nakšņošanu un ārkārtas izmitināšanu, un cenšas piekļūt bezpajumtniecības atbalsta pakalpojumiem tikai tad, kad šīs citas iespējas ir izsmeltas; norāda, ka tādējādi sievietes netiek ņemtas vērā un tiek nepietiekami novērtētas datus par bezpajumtniecības rādītājiem, un tāpēc viņu pieredze un vajadzības tiek ignorētas;
21. norāda, ka it sevišķi sievietes ir pakļautas mājokļu krīzei; uzsver, ka sieviešu bezpajumtniecība nereti ir mazāk pamanāma un ka tai ir jārod specifiski risinājumi;

aicina Komisiju un dalībvalstis savās valstīs bezpajumtniecības stratēģijās izstrādāt dzimumbalstītu pieeju, lai atbalstītu sievietes-bezpajumtnieces, kuras nereti cieš no sarežģītām traumām un saskaras ar atkārtotu traumatisku pieredzi, piemēram, vardarbības un ļaunprātības ģimenē dēļ, nošķirtības no bērniem, stigmatizācijas un drošu vietu neesības dēļ; aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt dzimumbalstītu pieeju savā mājokļu politikā, it sevišķi atbalstot sievietes, kuras nonākušas konkrētās situācijās, piemēram, ir vientuļās mātes;

22. atzinīgi vērtē Eiropas platformas bezpajumtniecības apkarošanai izveidi un tās uz personu vērsto, uz mājokli orientēto un integrēto pieeju; aicina to savā darbā integrēt dzimumu līdztiesības aspektu, iesaistīt sieviešu tiesību organizācijas un veikt pētījumu par bezpajumtniecības situāciju Eiropā, kas skar sievietes;
23. uzsver, ka Eiropas zaļajā kursā un Taisnīgas pārkārtošanās iniciatīvā īpaša uzmanība jāpievērš enerģētiskajai nabadzībai, palielinot publiskos ieguldījumus sociālos, pieejamos un energoefektīvos mājokļos;
24. uzsver enerģētiskās nabadzības dzimumu līdztiesības aspektu, kas nesamērīgi skar vientuļās sievietes, vientuļo vecāku un sieviešu vadītās māsaimniecības, kā arī nepieciešamību pievērst uzmanību sieviešu īpašajam stāvoklim, analizējot klimata politikas radīto pieaugošo nevienlīdzības un nabadzības risku; norāda, ka mājokļu un pilsētu atjaunošanas jomā vairāk jāņem vērā dzimumu līdztiesības princips; atkārtoti aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt tādu enerģētiskās nabadzības definīciju, kurā būtu ņemti vērā šīs parādības dzimumu aspekti, kā arī nodrošināt vērienīgākus pasākumus enerģētiskās nabadzības novēršanai¹⁴; šajā saistībā aicina dalībvalstis ziņot par enerģētiskās nabadzības dzimumu līdztiesības aspektu savos nacionālajos enerģētikas un klimata plānos;
25. aicina dalībvalstis atcelt nodokļus higiēnas precēm, kuri nesamērīgi apdraud sieviešu ar zemākiem ienākumiem cieņu; pauž dziļu nožēlu par to, ka, neraugoties uz ierosinātajām izmaiņām PVN noteikumos 2018. gadā, vairākas dalībvalstis nav samazinājušas PVN likmes higiēnas precēm;
26. norāda, ka pandēmijas laikā visas dalībvalstis ir palielinājušas aprūpes pakalpojumu apjomu un ieviesušas īpašus noteikumus māsaimniecībām, kurās ir tikai viens no vecākiem; mudina dalībvalstis pagarināt šo noteikumu piemērošanu atveseļošanās periodā;
27. uzskata, ka dzimumu līdztiesības politikā ir svarīgi novērst dzimumu nelīdzsvarotību gan apmaksātā, gan neapmaksātā aprūpes darbā, palielināt sieviešu līdzdalību nozarēs, kurās dominē vīrieši, un veicināt vīriešu nodarbinātību nozarēs, kurās dominē sievietes, lai novērstu dzimumu segregāciju nodarbinātības jomā; uzsver, ka joprojām pastāvošā dzimumu darba segregācija liecina, ka ir jādara vairāk, izmantojot izglītības un apmācības sistēmas un citus stimulus, lai mudinātu jaunus vīriešus un sievietes iesaistīties profesijās, kas tiek identificētas ar pretējo dzimumu;
28. pauž nožēlu par to, ka pašreizējie dati par nabadzību atklāj tikai daļu no dzimumu

---

¹⁴ Eiropas Parlamenta 2016. gada 26. maija rezolūcija par nabadzību — dzimuma perspektīva (OV C 76, 28.2.2018., 93. lpp.

nevienlīdzības, jo nabadzības riska rādītāji tiek mērīti, izmantojot mājsaimniecību datus, kas neatklāj resursu sadalījumu mājsaimniecībās un piekļuvi tiem; atkārtoti aicina Komisiju un dalībvalstis turpināt pilnveidot un uzlabot pēc dzimuma iedalītu datu vākšanu, statistiku, pētniecību un analīzi, kā arī atbalstu un pasākumus, lai uzlabotu institucionālo un pilsoniskās sabiedrības organizāciju veiktspēju datu vākšanas un analīzes jomā; jo īpaši aicina ES Enerģētiskās nabadzības novērošanas centru publiski pieejamo rādītāju kopumā iekļaut datus, kas iedalīti pēc dzimuma;

29. atgādina, ka sociālā distancēšanās un karantīna Covid-19 dēļ ir dramatiski ietekmējusi pret sievietēm vērstas vardarbības gadījumu skaitu, palielinot arī vardarbības ģimenē un vardarbības pret bērniem gadījumu skaitu; atgādina, ka sieviešu ekonomiskā neatkarība ir sevi apliecinājusi kā pamataspektu cīņā pret dzimumbalstītu vardarbību; tādēļ aicina Komisiju un dalībvalstis sniegt finansiālu atbalstu sievietēm, kuras cietušas no dzimumbalstītas vardarbības, lai viņas varētu uzsākt neatkarīgu dzīvi, un uzlabot piekļuvi informācijai par finansējumu cenas ziņā pieņemamiem mājokļiem, lai tādējādi uzlabotu viņu ekonomisko neatkarību un dzīves līmeni.

INFORMĀCIJA PAR PIEŅEMŠANU ATZINUMU SNIEDZOŠAJĀ KOMITEJĀ

Pieņemšanas datums	3.3.2022.
Galīgais balsojums	+: 41 -: 8 0: 4
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	<i>Atidzhe Alieva-Veli, Dominique Bilde, Gabriele Bischoff, Vilija Blinkevičiūtė, Milan Brglez, Sylvie Brunet, Jordi Cañas, David Casa, Leila Chaibi, Ilan De Basso, Margarita de la Pisa Carrión, Özlem Demirel, Jaroslaw Duda, Estrella Durá Ferrandis, Lucia Āuriš Nicholsonová, Rosa Estaràs Ferragut, Nicolaus Fest, Loucas Fourlas, Cindy Franssen, Helmut Geuking, Elisabetta Gualmini, Alicia Homs Ginel, France Jamet, Agnes Jongerius, Radan Kanev, Ādám Kósa, Stelios Kypouropoulos, Katrin Langensiepen, Miriam Lexmann, Elena Lizzi, Giuseppe Milazzo, Kira Marie Peter-Hansen, Dragoš Pišlaru, Manuel Pizarro, Dennis Radtke, Elżbieta Rafalska, Guido Reil, Daniela Rondinelli, Mounir Satouri, Monica Semedo, Michal Šimečka, Beata Szydło, Eugen Tomac, Romana Tomc, Marie-Pierre Vedrenne, Nikolaj Villumsen, Marianne Vind, Maria Walsh, Stefania Zambelli, Tatjana Ždanoka</i>
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	<i>Evelyn Regner, Eugenia Rodríguez Palop, Sara Skytvedal</i>

ATZINUMU SNIEDZOŠĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAKSTA

41	+
NI	<i>Daniela Rondinelli</i>
PPE	<i>David Casa, Jarosław Duda, Rosa Estaràs Ferragut, Loucas Fourlas, Cindy Franssen, Helmut Geuking, Radan Kanev, Stelios Kympouropoulos, Dennis Radtke, Sara Skytvedal, Eugen Tomac, Romana Tomc, Maria Walsh</i>
Renew	<i>Atidzhe Alieva-Veli, Sylvie Brunet, Jordi Cañas, Lucia Āuriš Nicholsonová, Dragoş Pişlaru, Monica Semedo, Michal Šimečka, Marie-Pierre Vedrenne</i>
S&D	<i>Gabriele Bischoff, Vilija Blinkevičiūtė, Milan Brglez, Ilan De Basso, Estrella Durá Ferrandis, Elisabetta Gualmini, Alicia Homs Ginel, Agnes Jongerius, Manuel Pizarro, Evelyn Regner, Marianne Vind</i>
The Left	<i>Leila Chaibi, Özlem Demirel, Eugenia Rodríguez Palop, Nikolaj Villumsen</i>
Verts/ALE	<i>Katrin Langensiepen, Kira Marie Peter-Hansen, Mounir Satouri, Tatjana Ždanoka</i>

8	-
ECR	<i>Giuseppe Milazzo, Margarita de la Pisa Carrión, Elżbieta Rafalska, Beata Szydło</i>
ID	<i>Dominique Bilde, Nicolaus Fest, France Jamet, Guido Reil</i>

4	0
ID	<i>Elena Lizzi, Stefania Zambelli</i>
NI	<i>Ádám Kósa</i>
PPE	<i>Miriam Lexmann</i>

Simbolu atšifrējums

+ : par

- : pret

0 : atturas